

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 244.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000239072.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Han var altfor omtaaget af Vinen, til at han virkelig kunde samle sine Tanker, men hans Sind var i meget stærk Bevægelse. Han var ingenlunde tillidsfuld overfor denne hovmodige Ridder, som vel kun havde viist ham Fortrolighed, fordi han selv var bleven beruset. Men han syntes alligevel, det var saa meget, det, der vilde gaa ham forbi, hvis han ikke kom med her. Han faldt hurtig i Søvn, da han kom hjem. Men næste Morgen var det hele over ham igjen. Det var flere Gange i Dagens Løb, at det næsten stemmede ham for Vejret 245 at tænke paa den store og mærkelige Lykke, som det trak op til. – Samtidig kunde han se tilbage og undre sig over, hvor al denne Forventning vel egentlig kom fra. Thi Ridderens Tale kunde ikke ene være Aarsag dertil. Det maatte vel alligevel komme fra hans Faders Snak i de sidste Aar i Anledning baade af Doktor Martin og Ridder Ulrich von Hutten, som jo den fremmede Ridder ogsaa havde talt om. For det lod jo paa hans Fader, som om denne Verdens-Orden snart var sin Ende nær, og at det skulde blive noget helt andet, hvad det nu var. Og det, Ridder Franz havde beskrevet, eller da prøvet paa at beskrive, var jo sikkert nok ogsaa saadant noget. Blot det ikke havde været disse Riddere, der skulde staa for det hele, for dem havde han rigtignok aldrig hørt nævne som simple Folks Venner, og han selv var jo dog ikke andet end en fattig Student. – Men tog Doktor Martin imod Ridderens Opfordring, saa vilde Tilio ogsaa følge, for Doktor Martin vilde vel nok beskytte ham, og kunde det jo sagtens efter den Betydning og Vigtighed, som han havde for dem.